

[Ferdinand Nielsen.]

De 20 pCt. er i øvrigt i og for sig et højt Tal, synes jeg. Men det er jo ogsaa et af de Spørgsmaal, der kan forhandles om.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte, at han syntes ikke rigtig, det var Udtryk for kommunalt Selvstyre, naar man ved en Afstemning indenfor Amtet kunde gaa imod en enkelt Sognekommune. Nu er der dertil at sige, at i selve Lovforslaget taler man jo om Sognekommunen som en mindre Enhed og om Amtskommunen som en større; og naar Amtskommunen fremtræder som en større Enhed, er det jo naturligt, naar Amtets Vælgere har krævet en Afstemning, at deres Afstemning ogsaa faar afgørende Betydning. Jeg kan egentlig ikke indse, at man gaar de enkelte Kommuners kommunale Selvstyre for nær, selv om man gennemfører de Bestemmelser, der staar i Lovforslaget. Her er jo et Omraade, hvor Forholdene ikke alene vedrører den enkelte Kommune, men ogsaa Nabokommunen; og derfor vil jeg anse et Samarbejde mellem Nabokommunerne efter en fælles Linie indenfor et større Distrikt for netop at være praktisk og rigtigt. Indenfor de kommunale Raad er der gennem Sogneraadforeningerne indenfor mindre Kredse et Forsøg fremme paa at faa en fælles Administration indenfor flere Kommuner i Amtsraadskredsen. Og det kommunale Selvstyre er i Virkeligheden ikke stærkere nu for Tiden, end at en Sognekommune ikke maa opkræve Skatter, før de er godkendt af Amtet. Amtsraadet har jo ogsaa Bevillingsmyndigheden. Derfor er der ikke saa lidt, der taler for, at man kan tale om Amtskommunen som en Enhed; og saa bliver det Amtskommunens Selvstyre; det kommer til at dreje sig om i dette Tilfælde; og dermed falder for Resten en meget stor Del af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Udtalelser ganske bort.

Men det, som det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen udtalte sig aller stærkest imod, var, at de 50 000 Folketingsvælgere skulde kunne kræve en Landsafstemning; han syntes, at det var et urimeligt lille Tal. Nu indrømmer jeg for mit Vedkommende, at ogsaa dette er et Tal, vi kan forhandle om; vi satte det i selve Kommissionsforslaget til 30 000; og vi har nu her forhøjet det til 50 000; men vi var ikke i Tvivl om, at der vilde blive krævet noget mere; man kan jo altid lægge paa paa et Omraade som dette. Men efter min Mening skal der dog en ret stærk Stemning til i et Folk for at skaffe 50 000 Underskrifter paa et Andragende om en saadan Afstemning og for at skaffe Ga-

ranti for, at de vedkommende er paa Valg-listerne. Det er ikke noget lille Arbejde. Det ærede Medlem gav det Indtryk, at det kunde han skaffe i en Haandevending. Nu ved jeg ikke, hvor dygtig en Agitator han er i den Henseende; det er muligt, at han har særlige Evner dertil; men der vilde dog alligevel gaa nogen Tid, før han naaede op paa de 50 000.

Det ærede Medlem fremsatte saa den originale Idé, at Vælgerne skulde betale noget for at underskrive paa et saadant Andragende, f. Eks. 2 Kr.; og det ærede Medlem mente, at saa blev der ikke skaffet saa mange Underskrifter. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil stille Forslag i den Henseende, eller om han vil føre det videre f. Eks. paa det politiske Omraade. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem er meget populær blandt sine Vælgere; men hvis de skulde give 2 Kr. hver for at sætte deres Kryds ved det ærede Medlem, var det vel ikke saa sikkert, at han fik lige saa mange Stemmer som nu. Det kan man selvfølgelig ikke afgøre paa Forhaand. Men naar det ærede Medlem nævnedes, at 50 000 var et meget ringe Tal, skal jeg gøre opmærksom paa, at i den nugældende Valglov findes der en Bestemmelse om, at 10 000 Folketingsvælgere kan anmelde sig som et Parti og faa Del i Suppleringsmandaterne. Men det viser sig uhyre vanskeligt at skaffe de 10 000 Underskrifter. (*Willesen:* Det kan jo lade sig gøre!). Ja, Retsforbundet har jo skaffet det; men for Tiden er det ogsaa det eneste Parti — hvis man kan kalde det saaledes — der har skaffet 10 000 Vælgerstemmer her i Landet; og her er Tale om 50 000, fem Gange 10 000, og er det vanskeligt at skaffe 10 000, maa man dog sige, at det vil være langt, langt vanskeligere at skaffe fem Gange saa mange, nemlig 50 000. Men for Resten er det, som sagt, et Tal, vi kan forhandle om.

Naar Talen her er om Folkeinitiativ og Folkeafstemning, vil jeg sige, at jeg har den Opfattelse, at det vilde underbygge Parlamentarismen. Der er i mange Kredse af vort Folk megen Kritik overfor det parlamentariske System. Hvis man kunde gennemføre en saadan Ordning, at man tog de store Principspørgsmaal og sendte dem ud til direkte Vælgerafstemning, tror jeg, at en Del af Kritikken mod det parlamentariske System vilde forstumme; det vilde i Virkeligheden i god Forstand være en Udvidelse af Folkestyret. Derfor vil jeg netop anbefale, at man følger den Fremgangsmaade, at det er Vælgerne, der stemmer om Princippet og ikke om det færdige Lovforslag i alle tek-